

MOUNTAIN
WILDERNESS
DE CATALUNYA

ALPINISTES DE TOT EL MÓN EN DEFENSA DE L'ALTA MUNTANYA

26

2016

Silenci a les muntanyes

- El silenci
- Muntanyes del silenci
- Quan el silenci és etern
- Silenci
- Acció a Prat de Cadí
- Acció a Montrenartó
- La muntanya parla
- Notícies breus

EDITORIAL

El silenci és el company enigmàtic, insondable, que ens embolcalla l'experiència a muntanya. Sempre hi és, quan li deixem l'oportunitat.

En un món cada cop més ocupat i proliferat d'enginyers diversos, on la tecnologia esdevé abassegadora, correm el risc de perdre les percepcions de les coses tal com són. El contacte amb la natura per a que sigui ple i profitós requereix tenir l'opció de copsar els seus ritmes. Dependrà de cadascú, de la seva habilitat i capacitat d'atenció, el que pugui inspirar.

El silenci a les societats avançades, atrafegades i saturades esdevé un valor de primer ordre. Signe dels temps, valoritzar el que es constata com escàs, quan abans era omnipresent. Lluny queda aquell silenci d'ofec, d'aïllament i de solitud que podia condicionar l'existència en racons remots. Al món occidental, el silenci redueix al seu abast a i és troba progressivament segmentat en reserves territorials. Les muntanyes en són el seu principal refugi, i allà anem a trobar-lo, gaudir-lo i digerir-lo.

Les muntanyes, cada cop més accessibles, no queden al marge de la dinàmica d'estridències creixents que afecten la resta del territori. Modalitats diverses lligades a l'ús de vehicles de motor o aparells electrònics són un element distorsionador de l'harmonia, una esquerda al tel invisible que les ampara.

El silenci no admet la irrupció barroera ni les pràctiques acústiques agressives però sí la interrelació amb el visitant curós. El llindar és opinable i la incidència de les activitats molt variable. No cal fer una apologia desmesurada d'un silenci imposat arreu, però sí al manteniment d'un valor als espais d'alta muntanya, un valor natural que reverteix en un valor social. Com sempre no cal més que cura, respecte, sensibilitat i sentit comú.

El silenci dona qualitat a la pràctica de l'alpinisme i de l'excursionisme, com ho dona el paisatge, el repte proposat o la natura verge que ens envolti.

Les muntanyes des de l'antiguitat han gaudit d'una aureola, d'unes llegendes que les han acostat a la sacralitat. Per la seva llunyania, per pors atàviques, per la seva bellesa, per ser font d'inspiració... En qualsevol dels casos el silenci n'és component inherent. Els cims nevats retallats a l'horitzó concreten en l'imaginari l'essència d'un silenci pur i guaridor. Més enllà dels cims, en els darrers anys, s'ha estès la consideració del valor curatiu del silenci en altres espais naturals com per exemple el que proporcionen els boscos madurs.

El manteniment del silenci exigeix d'espais ben conservats i ben protegits de pràctiques acústicament agressives però cal també, sobretot, la presa de consciència per part de la ingent quantitat de visitants dels indrets més emblemàtics. Als excursionistes i alpinistes ens correspon ser corretja de transmissió i conscienciació d'aquest valor cap a la resta de la societat.

Protegim natura, protegim els silencis de la muntanya!

SUMARI

EDITORIAL_02

Silenci a les muntanyes

DOSSIER_04

El silenci

Muntanyes del silenci

Quan el silenci és etern

Tast de silenci

ACTIVITATS_10

Acció a Prat de Cadi

Acció a Montenartró

Altres neteges

LA MUNTANYA PARLA_13

BREUS_14

FOTO DENÚNCIA_16

3

Canvis en la nostre pagina web

A finals del 2015 hem portat a terme una renovació integral de la nostra pàgina web. La pàgina web és la nostra casa virtual, allà on la gent ve a informar-se sobre l'entitat i li calia una actualització important d'acord amb les noves possibilitats i pautes de disseny. D'altra banda també calia adaptar-se al procés d'homogenització coporativa amb la resta de seccions nacionals de Mountain Wilderness. En aquest mateix sentit s'ha produït el canvi del nostre domini de "mountainwildernesscatalunya.org" a "mountainwilderness.cat". Esprem que sigui del vostre grat, ahora us recordem que podeu col·laborar-hi enviant-nos les vostres fotografies.

En aquest butlletí dedicat al silenci ens satisfà comptar novament amb interessants col·laboracions mitjançant escrits de reflexió. Ferran Latorre, Enric Faura, Xavi Arias i Martí Boada ens ofereixen aproximacions a la percepció del silenci i les seves variables dimensions a la muntanya i a la natura. El silenci, aparentment innocu i sempre discret arrossega una càrrega misteriosa i evocadora que ens eleva el nivell d'exquiescència de les nostres experiències muntanyenques.

Garant de les muntanyes no magrejades, resulta un concepte abstracte que pot ser interpretat i viscut de manera diversa. Pot resultar des de vulnerable i esmunyedís fins a esdevenir absolutament aclaparant. El cert, però, és que en el record de les vivències transcendents a muntanya, en els reptes i descobertes, en qualsevol de les ascensions preuades hi té una espai reservat.

El Silenci

"Mai trenquis el silenci si no és per millorar-lo". Aquesta és una de les cites més interessants del compositor Ludwig Van Beethoven. I interpreto que fa referència a la importància dels silencis en la música. Però aquesta és una màxima aplicable no només al món de la música, sinó en tots els àmbits transcendents de la vida. I per tant, en el meu cas, també de la relació que mantinc amb la muntanya

El silenci, associat a la idea del buit, va ser un dels elements que va generar la meua passió per la muntanya. I és que, molt més enllà dels aspectes esportius, el buit és l'element responsable principal de la meua addicció per formar part dels espais salvatges. I és que l'alpinisme sobretot consisteix en això, en formar part d'un escenari, en ser-ne un actor curiós, un intrús amb permís. Perquè estic segur que l'experiència de viure i d'existir en soledat, enmig d'un vast espai natural, comporta unes connotacions espirituals que van lli-

gades a quelcom atàvic i consubstancial a la nostra raó de ser.

El silenci i les pauses, en la música, aboquen tota la intensitat generada per les notes. Representen el moment de digerir tots els sentiments engendrats i de reprendre l'alè per seguir més enllà. I de la mateixa manera, la grandesa d'alguns paisatges, la bellesa de la natura en estat pur, el silenci i el buit, fan aflorar el batec de la vida i el seu extraordinari misteri. El silenci dels indrets llunyans, dels espais salvatges, on l'home només hi té una presència anecdòtica i puntual, ens ofereix la manera més simple, però potser més veritable, de sentir-se en consonància amb la màgia de viure. De sentir-se en consonància amb l'experiència de viure en plenitud.

Ferran Latorre

Gasherbrum II

Muntanyes del silenci

Des de fa alguns anys es va reeditant el llibre "Biografia del silenci", tant en català com en castellà, publicat per Pablo d'Ors. És un llibre que no fa soroll, una mica aliè al màrqueting editorial, però que ha trobat el favor de milers de lectors que alhora el recomanen a nous lectors.

El llibre, breu, és un text savi, que convida a la meditació com a eina de transformació personal, creixement humà i reconciliació amb la vida. I ho fa a mitjançant dues eines aparentment senzilles però molt poderoses: el silenci i la contemplació.

Vet aquí dos elements que alguns muntanyencs cerquen en les seves sortides de muntanya. Les raons i motivacions per anar a la muntanya són moltes: des de l'experiència purament esportiva i competitiva a la del descobriment geogràfic o simple vivència de la natura. Sovint l'element humà és important i la relació o compartir experiències amb altres companys és una forta motivació. En altres casos també es cerca a la muntanya un espai de retrobament personal. La muntanya esdevé llavors un entorn que permet una viatge interior, íntim i solitari, amb evidents resultats transformadors. I per fer-ho calen dos elements imprescindibles: el silenci i la contemplació.

És evident que els massissos muntanyencs són enormes, en general hi regna la solitud i el silenci és el company permanent, però també és una evidència creixent que als llocs i punts principals de les nostres muntanyes el silenci i les condicions per la contemplació es veuen amenaçats per un enemic humà terrible: el soroll.

Sigui en forma de telefèrics, d'helicopters que no bellugar pel cel, motos de neu o de dues rodes, bicicletes o altres ginyos humans, per no parlar de les estacions d'esquí, cada cop hi ha més amenaces sobre el delicat habitat de la muntanya i sobre un dels seus valors immaterials més sensibles: el silenci.

No volem reivindicar, amb una puresa mal entesa, la muntanya per uns pocs o d'una determinada manera on alguns s'hi pugin sentir exclosos. A la muntanya hi ha espai per tothom i per fer-hi quasi de tot, però no tot s'hi val. Qui va a la muntanya ha de respectar la seva pròpia naturalesa, és a dir, els seus elements naturals sense intervencions humanes que els desfigurin. La muntanya és com és i els humans ens hi hem d'endinsar respectant les seves característiques sense modificar-les. Sigui per anar a fer esport o competició, a descobrir un territori o simplement per sortir amb els companys,

cal preservar la muntanya en el seu estat més natural possible, amb les mínimes modificacions humanes. Per això reivindiquem que el soroll humà i dels seus ginyes resti aliè a la muntanya. La muntanya és des dels seus orígens un lloc silenciós i són els humans els que hi hem portat el soroll.

La consciència mediambiental ha evolucionat prou per donar per superats debats sobre el conservacionisme que avui ja estan assumits per tota la societat. Ara cal evolucionar i avançar en aquest camí, i defensar valors immaterials que són propis de la muntanya. En aquest nou estadi la defensa del silenci ha d'esdevenir un objectiu innegociable, ja que la seva mera existència restant qualitat a la wilderness.

Per això defensem i reivindiquem la muntanya com un espai de silenci. Si no lluiten per preservar-la, per allunyar-la d'aquests sorolls mecànics, haurem perdut un espai privilegiat per a viure experiències úniques, excepcionals, on el silenci és un company imprescindible.

A l'espera que algú escrigui un manual que sota el nom de Muntanya del silenci ens orienti en aquest camí personal, lluitem i defensem el silenci a la muntanya com un autèntic tresor.

Enric Faura

Quan el silenci és etern

Són les 5 del matí, avui començo un nou trekking del molts que he fet, aquesta vegada vaig a la zona dels Annapurnes. Agafo les poques coses que faré servir i en una estona em trobo amb els companys de caminada. En total som 4, els conec a tots. Habitualment sempre fem els trekkings junts.

Agafo un autobús de línia dels molts que hi ha a la parada d'autobusos de Kathmandú. Comença la ruta, no queda cap seient lliure, fins i tot algú de nosaltres ha de pujar al sostre. Sembla mentida però el soroll ensordidor habitual de Kathmandu i de la ruta no es deixa sentir. Una sensació incòmode m'acompanya, deu ser el bloqueig del govern Indi al Nepal, que ha comportat el tall de subministres de fuel i gas i fa que hi hagi menys circulació a la ciutat i a la carretera.

En unes 7h de viatge arribem a Pokhara, es allí a on ens trobarem a la resta del grup. Ha estat un viatge incòmode però ja hi estic acostumat. Uns 150 km són els que separen Kathmandú de Pokhara, per carreteres estretes i amb moltes corbes; encara hi ha alguns despenyiments dels que hi va haver

el mes d'abril passat quan un terratrèmol va fer tremolar els Himalaies.

Molta gent el va patir, jo no el vaig escoltar però sí que el vaig sentir sota els meus peus. Ara tot està millor, a poc a poc el poble del Nepal s'en va sortint... quin remei queda!

...Sí! allí estan, un grup de 6 persones amb un guia nepalès. Són catalans pel que em diuen quan me'ls presenten. Torrem a pujar a un autobús, aquesta vegada anem sols amb tot l'equip del tresc: 6 catalans i el guia nepalès. En una estona arribem al punt de partida del trekking, aquesta vegada anirem fins al Santuari del Annapurnes, un indret on ja no recordo quantes vegades hiu he estat, he perdut el compte.

Comencem la caminada, són les 16h de la tarda i comença a ploure, cosa habitual per aquesta zona. Em carrego la meua bossa, deuen ser uns 30/40 kg. Sí, ho heu llegit be. Com us deureu imaginar soc portejador, aquesta és la meua feina. Tinc per davant 12 dies de trekking i aquesta serà la meua

única feina aquesta temporada. El terratrèmol ha fet que el turisme hagi caigut un 70%, però són coses que passen, espero que l'any vinent les coses vagin millor.

Ja fa uns dies que caminem, hem arribat als 3.800 metres, sembla que els catalans s'ho estan passant molt bé. Avui estem al Camp Base del Machapuchare, muntanya sagrada per a nosaltres. He parlat molt poc amb ells suposo que deu ser cosa de l'idioma, però per senyes ens fem entendre. Avui he parlat amb el que sembla el guia, m'ha dit que es diu Xavi Arias i que ve bastant sovint al Nepal, hem estat parlant una estona i a la vegada gaudint de l'entorn. Sembla mentida la sensació de silenci que hi al peus d'aquestes grans muntanyes fins i tot dins dels lodges a on hi entrem per escalfar-nos al caure la nit.

Avui és el gran dia esperat pels expedicionaris doncs arribem al Santuari dels Annapurnes a 4.150m. Els temps els ha acompanyat doncs el matí s'ha aixecat amb el cel blau.

Només hem pujat 3 dels 4 porters ja que un dels meus companys no es trobava bé per l'alçada. Seguim amb els 30kg a l'esquena però ja hi estem acostumat.

Podem veure l'Annapurna Sud, l'Annapurna Central i un munt de muntanyes.

Aquí sí que hi ha un munt de gent, doncs és el punt culminant del tresc: coreans, catalans, francesos, anglesos... o això és el que crec. No pel que els senti quan parlen, però sí per les pintes que tenen.

Això ja s'acaba, avui hem pujat a veure sortir el sol des de Poon Hill, no ens ha calgut dur les carregues doncs tornarem a esmorzar al Lodge.

Encara que hi he pujat moltes vegades, m'agrada gaudir de la sortida del sol en silenci, com els hi agrada al turistes, això no canvia encara que siguem porters. També gaudim de l'entorn que tenim tan a prop de casa. El Dhaulagiri 8.163, el Ticuche, el Nilguiris, els Annapurnes, el Machapuchare un munt de muntanyes en una sola mirada.

Ah! encara no m'he presentat sóc en Rutra, portejador des de ben petit. Tinc 25 anys i dos filles de 3 i 5 anys, vaig néixer en un poble als peus de les grans muntanyes de l'Himàlaia, però a dia d'avui visc a Kathmandú amb la meua família.

Sabeu perquè m'agrada gaudir tant del silenci? És perquè soc sordmut des de naixement. Al Nepal en som molts, això és els que ens passa quan el silenci és etern!

Tast de silencis

A la natura els silencis son sonors, musicals, remorosos, quasi mai absoluts. Quan ho són solen ser portadors d'un mal auguri. Recordem el llibre: Primavera Silenciosa, en la que la biòloga americana Raquel Carson, publica el seu treball de recerca sobre els efectes perniciosos dels pesticides als ecosistemes i als humans. Aquesta obra és considerada el punt d'arrencada de la lluita ambiental, en ella s'hi va establir les bases perquè mai ningú pogués vendre contaminació sota el pretext de progrés.

Com va començar aquesta inquietud que la portaria tant enllà, s'explica pel fet que de molt petita ja tenia una gran interès per la natura. Passejava pels camps d'Springdale, a l'estat de Pennsilvania, on hi predominaven el sembrats de panís, la producció dels quals cada any s'incrementava amb l'ús de pesticides com el DDT (ella descobriria que era cancerigen). Es diu que un any li va cridar l'atenció com una estranya inquietud assaonava als habitats de la zona. No va tardar gaire temps que va observar en les seves passejades, que els paisatges havien esdevingut silenciosos, no es sentia cap cant d'ocell, ni de grills, ni cigarres, no trigaria gaire en observar que a la zona havia desaparegut la vida animal, arreu apareixien cossos d'animals morts, particularment ocells i petits mamífers. Amb la Primavera silenciosa de Carson, s'enceta un camí crític cap a una formes de producció i de relació amb els recursos naturals i el planeta, que amb el temps han esdevingut l'esperança de canvi, i de possibilitat de superació de la crisi ambiental.

Enllà del silenci carsonià, les formes de silenci viu, d'arreu dels paisatges, són variadament sònics, recordo el sons si-

lenciosos alhora musicals dels diferents boscos d'arbres caducifolis disseminats arreu de les muntanyes de la Catalunya Humida, variables als llarg de les estacions, al llarg del dia, al llarg de cada instant, quan la nuesa hivernal de les capçades es total.

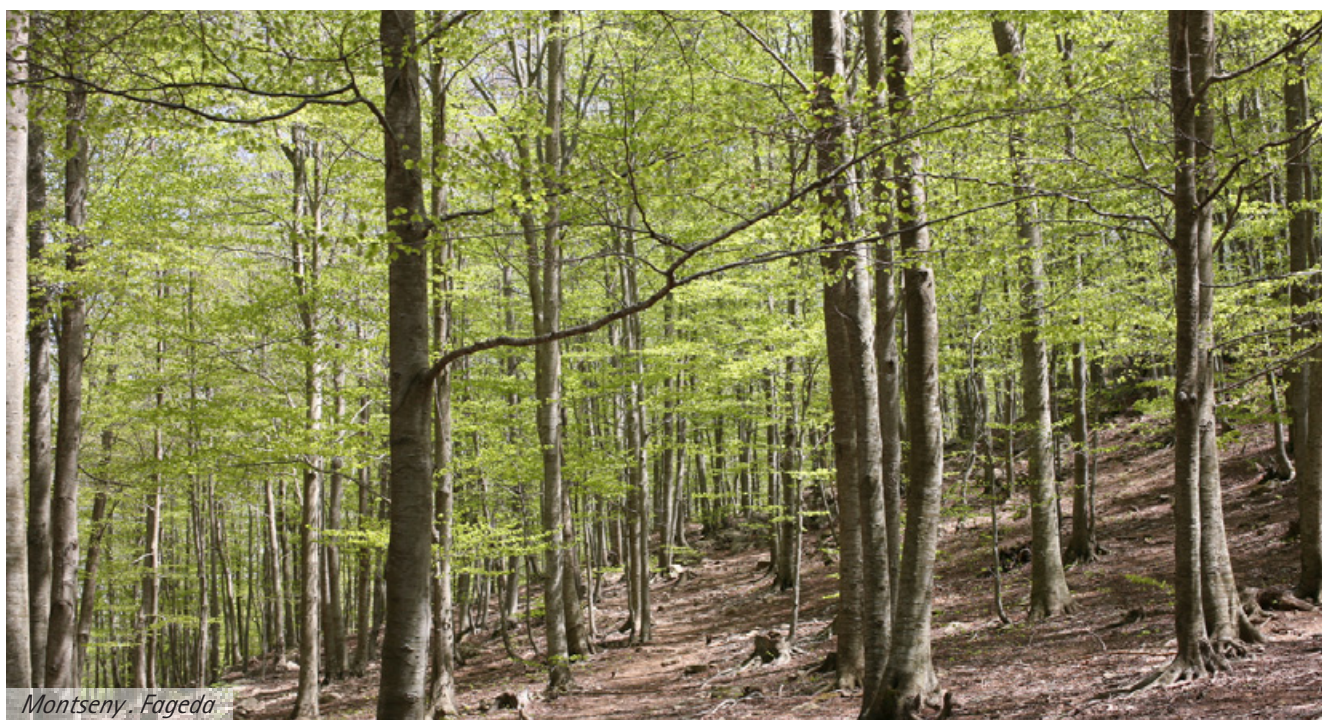
A l'hivern la nuesa de la brancada vinculada pels vents freds del nord, es un silenci on llisquen sons metàl·lics d'escorça llisa, amb só eòlic potent i indòmit.

A la primavera aquests mateixos boscos esdevenen portadors de música tova, manyaga. Les fulles tendres acabades d'estrenar posen un so gronxadís amable, encara mes quan l'hi arriben les marinades d'havent dinat.

L'estiu va de silencis pesarosos, les capçades han consolidat les formes foliars, hi ha una autoritat presencial de l'arbre, la musicalitat de les aus ha començat a declinar les veus, els vents porten un punt de roentor de ponent.

El silenci tardoral té un dring de bronzo, un metàl·lic daurat en format de fulla derrotada acompanya amb un crepitat basal: el caminar del passejant. Tant sols trenca el silenci del bosc el cant gemegós del pinsà borroner

Dels molts silencis que m'han acompanyat en diferents paisatges, instants i vivències intenses, diverses, recordo especialment, el silenci imposant del valle del Silencio, al Desert de Mapimí, a Coahuila, Mèxic. Desert àrid, vegetació de clima tòrrid: cactàcies, iuques, xolles i l'esbelta gobernadora, sempre somiadora i dominant al desert.

El silenci és arenós, les pàtines de sorra en moviment en format tempesta del desert, donen un so de flauta suau, que musica el dors de les dunes. Un silenci salprebrat de misteri, enigmàtic, tanmateix bell.

L'altre gran silenci que corpren, es el d l'Antàrtida, es un silenci virginal, cristal·lí. A la Isla Decepción, el vulcanisme actiu li dona un silenci olorós amb flaire de sofre. A l'illa Barrientos silenci muscinal, sols trencat pel so groller dels ha-

rems dels elefants marins. El millor de tots, es el silenci virginal de les grans masses de gel mil·lenàries, silenci sublim absolut, forjat en un wilderness únic, net, sense quasi bé magreig humà.

Dr. Martí Boada

Desert de Xile

Antàrtida. Illa Barrientos

Acció 2015. Silenci. Prat de Cadí

10

El diumenge 26 de maig ens obsequià amb un temps excel·lent. Dissabte havia ventat i l'atmosfera era neta de calitja. Prat de Cadí, en versió primavera, llua una estampa bucòlica.

Pel corriol del coll de Pallers, una imatge un punt estrofolària amb lletres gegants caminant amunt. Gràcies als voluntaris que veu fer-ho possible. També el nostre agraïment al director del Parc Natural del cadí, en Jordi Garcia-Petit, per la col·laboració en l'actuació i a tall més anecdòtic per l'improvitzada lliçó pràctica d'identificació d'espècies i de restes de fauna.

La foto que buscavem va quedar perfectament emmarcada. Una performance de muntanya, un crit mut: SILENCI!

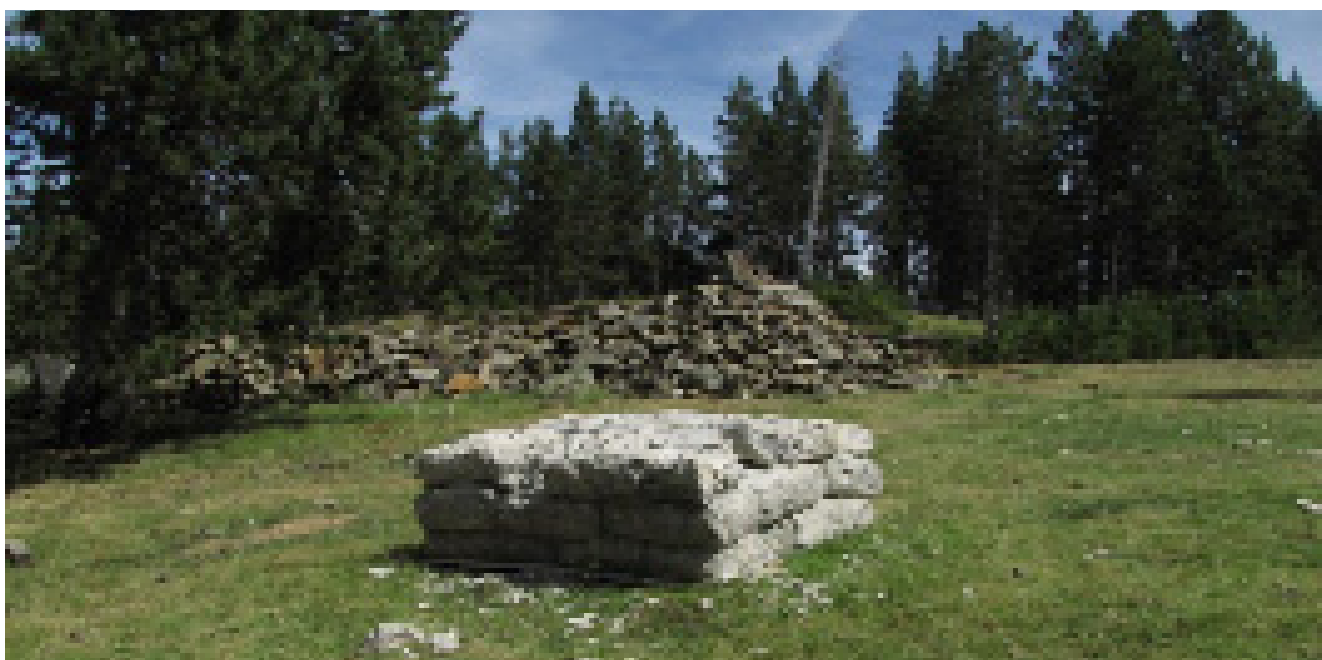
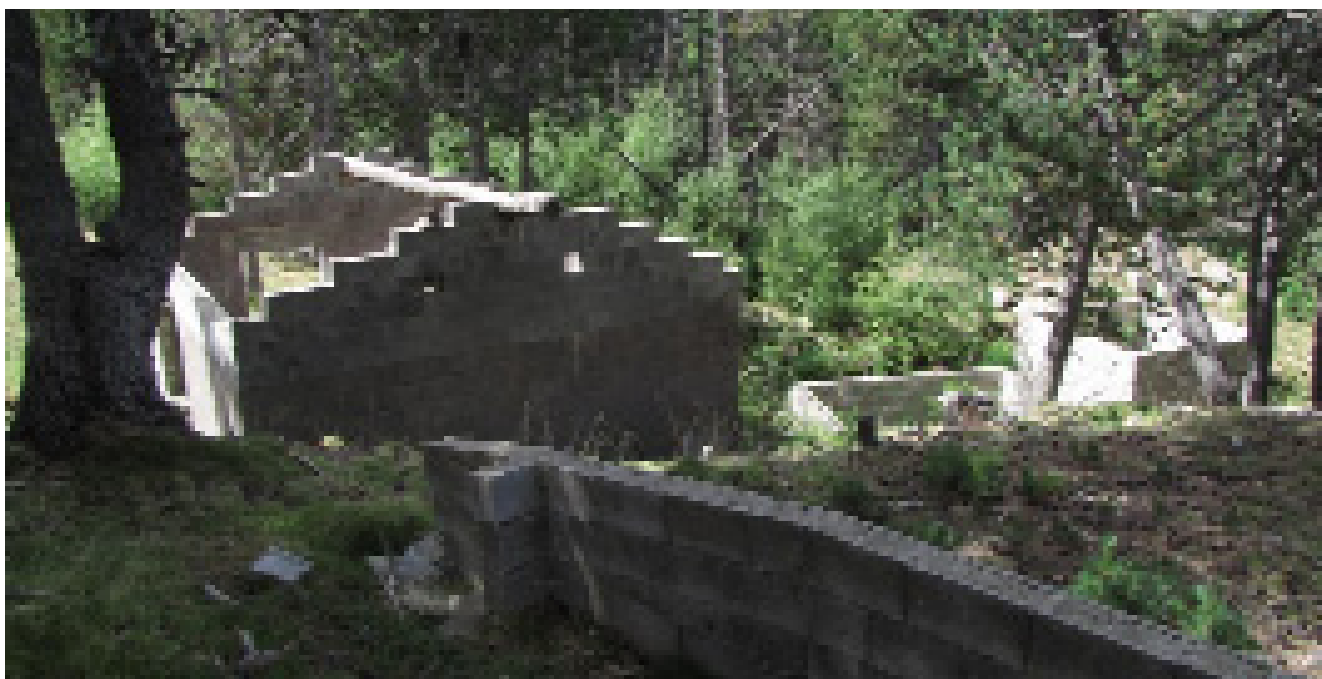
Acció 2016. Montenartró - El Raset.

Hem començat a treballar ja en els preparatius per a la propera acció de Mountain Wilderness de cara a l'estiu vinent per la millora dels espais de muntanya. Molt probablement serà el cap de setmana del 9-10 de juliol, ja us ho confirmarem per correu electrònic. També podeu seguir-ho a través de la nostra pàgina web www.mountainwilderness.cat o de facebook.

Després dels dos darrers anys dedicats a la reivindicació dels camins antics i del silenci, tornarem a enfocar l'acció en la regeneració d'espais de muntanya degradats. Enguany serà mitjançant la retirada d'instal·lacions obsoletes. Després del treball de camp i la consideració de les aportacions i idees

que ens heu fet arribar diversos socis i col·laboradors hem considerat oportú fer la propera acció al Raset, un paratge situat a 2000 metres al terme de l'Entitat Municipal Descentralitzada de Montenartró, en els altiplans que s'escampen entre el pic de l'Orri i Sant Joan de l'Erm.

Es tracta d'unes construccions abandonades fa anys del que pretenia ser un refugi. Les restes estan situades dins del Parc Natural de l'Alt Pirineu i comptem amb el total suport i col·laboració d'aquest organisme per tirar endavant el projecte, fet que agraïm i posem de manifest. Hi ha molta feina per fer, comptem amb tots vosaltres per venir a donar un cop de mà.

Altres netejes

Ens fem ressó de dues accions de restauració i neteja de paratges de muntanya que ens heu fet saber col·laboradors i amics de Mountain Wilderness. Accions que aplaudim i animem a promoure en la línia de mantenir i/o retornar la dignitat als espais de muntanya.

En primer lloc al barranc de Selves (Pallars Sobirà), al costat d'una captació que aporta l'aigua a Montalto, un petit assut que hi ha a prop, al riu de Lladorre, es va eliminar, entre d'altres, un aarqueta i un tub de canalització. Seguint la filosofia de restauració de paratges afectats per la construcció d'obres hidroelèctriques segeueix amb el seu desmuntatge

12

En segon lloc l'acció de neteja que van convocar els companys de l'Associació catalana d'Escalada tradicional al Coll-

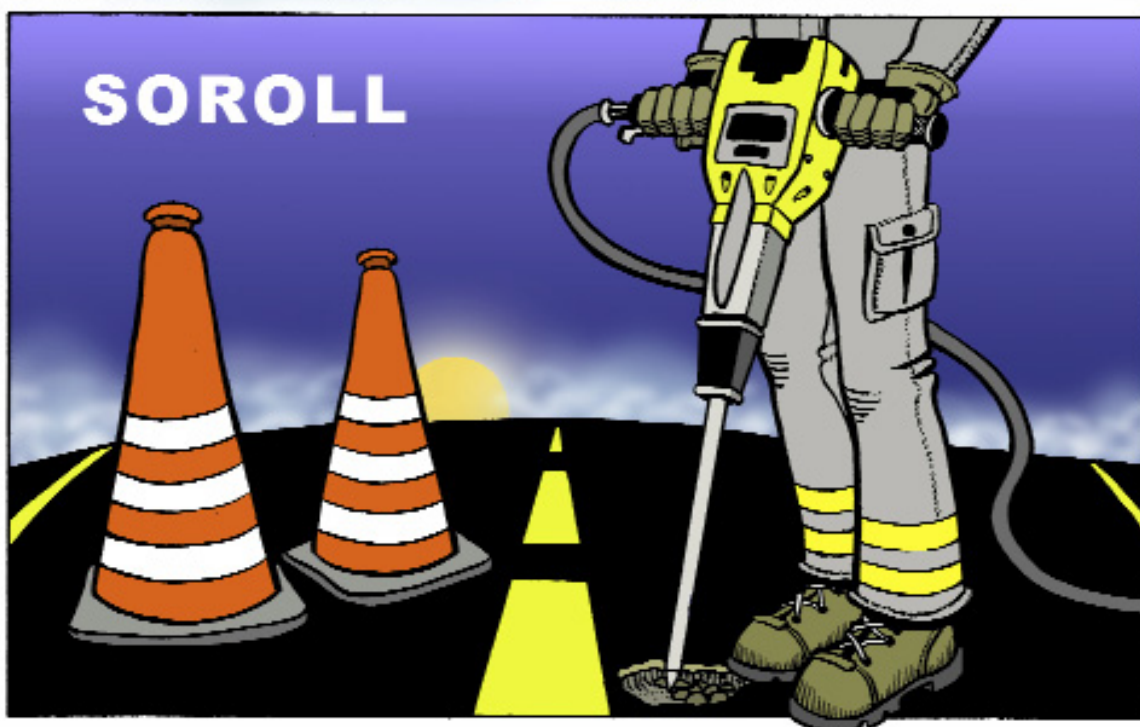
baix (Bages), per tal de restaurar aquest espai molt degradat víctima de l'incivisme.

La muntanya parla...

Serdi Díez, soci del Club Excursionista de Gràcia i col·laborador habitual de la revista d'aquest Club.

Fou col·laborador del diari Avui com il·lustrador a la secció d'opinió del any 2000 al 2003. Els seus dibuixos igualment han estat presents en aportacions més esporàdiques a la revista La Moto i el diari Sport.

33^é FESTIVAL INTERNACIONAL DE CINEMA DE MUNTANYA TORELLÓ- 2015

14

El Premi Mountain Wilderness al Festival de Cinema de Muntanya de Torelló 2015 va ser otorgat a la pel·lícula 'Sunakali', del nepalès Bhojraj Bhat. El premi fou entregat en nom de l'entitat pel membre de la Junta Antoni Pardinilla. Enguany s'ha destacat el paper de les comunitats muntanyenques. Una ullada a la gent que viu a les muntanyes, a través de la història d'un equip de futbol femení d'una remota regió del Nepal. Va entregar el premi en Toni Pardinilla en representació de la Junta de Mountain Wilderness Catalunya.

Bureau 2015 a Morbegno

A finals de juny vem realitzar a Morbegno, Itàlia, el bureau 2015 de Mountain Wilderness Internacional. Hi vem assistir delegacions de França, Suïssa, Alemanya, Itàlia i Catalunya. En el marc de la trobada també vem tenir oportunitat de pujar a visitar la Casera Pioda (foto) un projecte impulsat pels companys italians.

Assemblea internacional 2016 a Catalunya

L'assemblea de Mountain Wilderness Internacional del 2016 es farà a Catalunya. Concretament a Bagà a la casa del Parc Natural del Cadí el cap de setmana del 21 i 22 de maig. Com totes les assemblees serà oberta als associats. Us tindrem informats.

100 ANYS DE LA LLIBRERIA QUERA

El 2 de febrer d'aquest 2016 ha fet 100 anys que la llibreria Quera es va establir al carrer d'en Petritxol de Barcelona. Aquesta llibreria que defensa la "cultura excursionista" és de les més antigues d'Europa en aquesta especialització. A més, la importància de la "Quera" a l'excursionisme català no es pot limitar només a la comercialització de llibres, mapes, guies, monografies... ni en haver estat un important punt de trobada de molts muntanyencs; sinó que el principal motor de la llibreria durant molts anys, en Joan Quera –traspasat fa vint anys– també va col·laborar en la fundació de l'editorial Alpina, entre d'altres projectes, i va ser dels primers socis de Mountain Wilderness de Catalunya. L'actual president Internacional Jordi Quera n'és el seu nét, i altres membres de la família també són socis de la nostra entitat.

Xerrades a Torelló i Sant Just

www.santjust.org/seo seosantjust@gmail.com @seosantjust

2n CICLE AUDIOVISUAL DE MUNTANYA

Div. Tècnica Div. Sala Poplar
Horari: 19h30h 19h30h

MOUNTAIN WILDERNESS DE CATALUNYA. 25 ANYS

PROTEGINT LES MUNTANYES

amb Santi Puig, president de Mountain Wilderness de Catalunya

PROGRAMA

19h30-20h: "Guia de l'excursionista de muntanya" per Santi Puig

20h-20h30: "25 anys de l'entitat de Mountain Wilderness de Catalunya"

20h30-21h: "Mountain Wilderness de Catalunya: 25 anys amb els seus socis"

21h-21h30: "Excursionisme, una vida" per Santi Puig

Logos: Ajuntament de Sant Just Desvern, FECC, Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, Ajuntament de Torelló, Ajuntament de Sant Just Desvern.

En el decurs del passat any 2015, vam tenir l'ocasió de presentar l'associació en dues entitats: el club Excursionista de Torelló i el SEAS de Sant Just Desvern. Agraïm als seus responsables l'oportunitat que ens brindaren per explicar la filosofia de Mountain wilderness als seus socis, també els cartells que es feren per a l'ocasió.

25è aniversari de l'associació d'alpinistes en defensa de l'alta muntanya

28 de Gener a les 20h
XERRADA PRESENTACIÓ DE L'ENTITAT
MOUNTAIN WILDERNESS CATALUNYA
A la sala polivalent nº1 del PAVELLÓ DE TORELLÓ
ACTE GRATUÏT

Organitza:
CENTRE EXCURSIONISTA TORELLÓ
contacta'ns a: centreexcursionistatorello@gmail.com

Logo: CENTRE EXCURSIONISTA TORELLÓ

Asemblea anual de Mountain Wilderness Catalunya 2015

L'assemblea anual de socis tingué lloc a la seu de la Unió excursionista de Gràcia, on s'aproven la liquidació de comptes, el balanç d'actuacions i el pressupost per al 2015. Cal fer esment especial als canvis en la composició de la Junta, doncs després de molts anys de dedicació en Jordi Lluís Pi formalitzà la seva renúncia a continuar a la Junta, que no pas a seguir col·laborant amb l'entitat. Els presents li dedicarem un sentit aplaudiment. En substitució seva s'incorpora a la Junta la Núria Puig.

Traces de motos de neu a la zona del Tuc d'Arenho (val d'Aran). La circulació d'aquests artefactes per paratges d'alta muntanya s'oposa un alteració del medi pertorbant el silenci i banalitzant els espais, alhora que incompleix tota normativa de circulació motoritzada.

MOUNTAIN WILDERNESS DE CATALUNYA

ALPINISTES DE TOT EL MÓN EN DEFENSA DE L'ALTA MUNTANYA

Han col·laborat en aquest butlletí: Enric Faura, Xavi Arias, Sergi Díez, Marí Boada, Ferran Latorre, Montse Bacardit, Núria Balagué, Núria Puig, Vicenç Sánchez, Cesc Grau, Jordi-Lluís Pi, Santiago Llop, Santi Pocino.

Totes les vostres propostes, articles, idees, cartes, fotos denúncia, crítiques, informacions, ens les podeu fer arribar a l'adreça de correu normal o electrònic, que trobareu en aquest mateix butlletí.

La quota anual de MWC és de 20 euros (12 euros els menors de 26 anys) o de 50 euros per entitat. El compte corrent on podeu ingressar la quota tots els que no la tingueu domiciliada i les vostres aportacions, és el:
ES 28 3140 0001 97 0012942600
Caixa Guissona

Mountain Wilderness de Catalunya, no coincideix necessàriament amb els conceptes i posicions dels autors que signen els articles.

Foto portada:
Estany Llebre (Alta Ribagorça)

Mountain Wilderness Internacional
internationalmw@gmail.com
<http://www.mountainwilderness.org>

Mountain Wilderness Alemanya
Waldstr. 31a
D - 82237
Wörthsee-Steinebach
Tel: (00 49) 8153/889795
info@mountainwilderness.de
<http://www.mountainwilderness.de>

Mountain Wilderness Àustria
<http://www.mountainwilderness.at>

Mountain Wilderness Espanya (Ayllón, Guadarrama y Gredos)
Calle del Barco, 30
28004 Madrid
info@mountainwilderness-agg.org
<http://mountainwilderness-agg.org>

Mountain Wilderness França
Maison de la Nature et de l'Environnement de l'Isère. 5, Place Bir Hakeim
F-38000 GRENOBLE
Tel: 04 76 01 89 08 - Fax: 04 76 01 89 07
<http://www.mountainwilderness.fr>

Mountain Wilderness Bèlgica
<http://www.mountainwilderness.be>

Mountain Wilderness Nederland
<http://www.mountainwilderness.nl>

Mountain Wilderness Itàlia
Sede legale Venezia 7 30171 Mestre (VE)
Secretaria: Via legnago 73 41049 Sassuolo (MO)
Tel: +39 3402315238
Fax: +39 0595961796
info@mountainwilderness.it
<http://www.mountwild.it>

Mountain Wilderness Pakistan
Fax: (00 92) 51 22 06 557
ISLAMABAD

Mountain Wilderness Eslovènia
LIUBLIANA
<http://www.drustvo-mws.si>

Mountainwilderness Schweiz Suisse Svizzera Svizra
Sandrainstrasse 3
CH-3007 Bern
PC 20-5220-5
Tel: +41 (0)31 372 30 00
info@mountainwilderness.ch
<http://www.mountainwilderness.ch>

Mountain Wilderness de Catalunya
Rambla, 41
08002 Barcelona
Tel.: (00 34) 93 412 07 77
Tel.: (00 34) 93 269 05 40 (Secretaria)
Fax: (00 34) 93 412 63 53
correu@mountainwilderness.cat
<http://www.mountainwilderness.cat>

President: Santi Pocino
Vice-president 1er: Jordi Quera
Vice-president 2on: Vicenç Sánchez
Tresorera: Núria Balagué
Secretària: Montse Solé
Vocal relacions internacionals: Núria Puig
Vocal: Carles Sales
Vocal: Toni Pardinilla
Vocal: Jaume Farrés

Feu-nos arribar les vostres fotos denúncia a:
correu@mountainwilderness.cat
i les publicarem.